

กวก. 32
7 มี.ค. 67
13.45น.

สจค. (email)
ส่ง: กวก.
รับที่: ๐2911/67
7 มี.ค. 67 เวลา 13.35น.

ที่ นร ๑๑๐๔/๑๘๗๐

สำนักงานสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย QR Code รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖

ด้วย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ขอเสนอเรื่อง ภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖ มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอ คณะรัฐมนตรีได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

ภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๐ (๕) ซึ่งเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอ คณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ไม่มี

๓. สารสำคัญและข้อเท็จจริง

๓.๑ ความเคลื่อนไหวทางสังคมไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖

๑) สถานการณ์แรงงานไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖ ขยายตัวจาก ช่วงเดียวกันของปีก่อน ชั่วโมงการทำงานปรับตัวดีขึ้น และการว่างงานลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงให้ความสำคัญกับความคืบหน้าในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเพื่ออนาคต การขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะในระดับ ปวช. และ ปวส. และการพัฒนาทักษะด้าน AI ของแรงงาน

การจ้างงาน ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น ๔๐.๓ ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก ช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ ๑.๗ โดยการจ้างงานในภาคเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ ๑.๐ ส่วนการจ้างงาน นอกภาคเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ ๒.๐ โดยสาขาโรงแรม/ภัตตาคารขยายตัวสูงสุดที่ร้อยละ ๘.๐ จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น สำหรับสาขาการขนส่ง/เก็บสินค้า สาขาการขายส่ง/ขายปลีก และสาขา การก่อสร้างขยายตัวร้อยละ ๔.๕ ๓.๘ และ ๓.๑ ตามลำดับ ขณะที่สาขาการผลิตหดตัวลงร้อยละ ๒.๓ จากการชะลอการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญ ชั่วโมงการทำงานปรับตัวดีขึ้น โดยภาพรวมและเอกชน อยู่ที่ ๔๒.๖ และ ๔๖.๙ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สอดคล้องกับจำนวนผู้ทำงานต่ำระดับและผู้เสมือนว่างงานที่ลดลงร้อยละ ๒๓.๖ และ ๖.๘ ตามลำดับ สำหรับค่าจ้างแรงงานภาพรวมอยู่ที่ ๑๕,๓๘๒ บาทต่อคนต่อเดือน ลดลงร้อยละ ๐.๒ ภาคเอกชนอยู่ที่ ๑๔,๐๙๕ บาทต่อคนต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๙ อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ ๐.๘๑

/หรือมี...

หรือมีผู้ว่างงาน ๓.๓ แสนคน ลดลงทั้งผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อน และไม่เคยทำงานมาก่อน รวมทั้งลดลงทุกระดับการศึกษา สำหรับภาพรวม ปี ๒๕๖๖ อัตราการมีงานทำอยู่ที่ร้อยละ ๙๘.๖๘ เพิ่มขึ้นกว่าช่วงก่อนมีการแพร่ระบาดของ COVID-19 ขณะที่อัตราการว่างงานโดยรวมอยู่ที่ร้อยละ ๐.๙๘ ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับปี ๒๕๖๒

ประเด็นที่ต้องติดตามในระยะถัดไป ได้แก่ (๑) ความคืบหน้าในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นอุตสาหกรรมเพื่ออนาคต ซึ่งโครงสร้างการจ้างงานของอุตสาหกรรมการผลิตในปี ๒๕๖๕ ยังเน้นแรงงานไม่มีฝีมือ มีสัดส่วนถึงร้อยละ ๔๓.๖ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒๖.๒ ในปี ๒๕๖๐ อีกทั้ง สถานประกอบการจำนวนมากต้องการเพียงแรงงานทักษะพื้นฐาน (๒) ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะในระดับ ปวช. และ ปวส. ที่มีผู้สมัครงานต่ำกว่าตำแหน่งงานว่างถึง ๖.๘ และ ๗.๑ เท่า ตามลำดับ และ (๓) การพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับการใช้ AI ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำธุรกิจในยุคปัจจุบัน โดยควรมีการ upskill / reskill ด้าน AI แรงงานในตลาด ผลิตแรงงานรุ่นใหม่ให้มีทักษะด้าน AI และทักษะที่เกี่ยวข้อง

๒) หนี้สินครัวเรือนในไตรมาสสาม ปี ๒๕๖๖ ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง ขณะที่ภาพรวมของคุณภาพสินเชื่อปรับตัวลดลง โดยมีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ การติดตามการบังคับใช้หลักเกณฑ์ Responsible Lending และการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ รวมถึงการก่อกำหนดหนี้ส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ขยายตัวในระดับสูงและมีหนี้เสียเพิ่มขึ้น

ไตรมาสสาม ปี ๒๕๖๖ หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่ารวม ๑๖.๒ ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๓.๓ ชะลอตัวลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีสัดส่วนหนี้สินครัวเรือนต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ ๙๐.๙ ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า โดยครัวเรือนชะลอการก่อหนี้ในเกือบทุกประเภทสินเชื่อ ยกเว้นสินเชื่อส่วนบุคคล ด้านคุณภาพสินเชื่อด้อยลงทุกประเภทสินเชื่อ โดยหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มีมูลค่า ๑.๕๒ แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒.๗๙ ต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒.๗๑ ในไตรมาสก่อน ประเด็นหนี้สินครัวเรือนที่ควรให้ความสำคัญ ได้แก่ (๑) การติดตามผลของการบังคับใช้หลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรมในการแก้ไขปัญหาหนี้สินครัวเรือน อีกทั้ง ต้องติดตามการเข้ารับความช่วยเหลือของลูกหนี้ โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นหนี้เรื้อรัง (๒) การเร่งตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ที่สะท้อนการขาดสภาพคล่องของครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น และ (๓) การติดตามการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ โดยต้องติดตามความสามารถในการไกล่เกลี่ยหนี้ในระบบ และอาจต้องผ่อนปรนเงื่อนไขการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ เพื่อลดอุปสรรคการให้กู้ยืมกับกลุ่มลูกหนี้ในระบบควบคู่กับการติดตามความสามารถในการชำระหนี้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง ต้องเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่มีรายได้ไม่แน่นอน เนื่องจากเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อหนี้ในระบบได้ในอนาคต

๓) การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังในไตรมาสถีและภาพรวม ปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้น และต้องให้ความสำคัญกับการเฝ้าระวังการใช้ความรุนแรงของผู้ป่วยจิตเวช และโรคมะเร็งเต้านมที่พบมากเป็นอันดับหนึ่งของมะเร็งในผู้หญิงไทย รวมทั้งผลกระทบจากฝุ่น PM ๒.๕ ต่อสุขภาพของประชาชน

ไตรมาสถี ปี ๒๕๖๖ การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗๐.๐ จากการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี ๒๕๖๕ ถึง ๖ เท่า เนื่องจากเป็นช่วงที่อากาศเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นการระบาดอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสสาม ในภาพรวมปี ๒๕๖๖ พบผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๑๑๖.๗ โดยเป็นผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่สูงที่สุด

สำหรับประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ คือ การเฝ้าระวังการใช้ความรุนแรงของผู้ป่วยจิตเวช และโรคมะเร็งเต้านม ในผู้หญิงไทยที่ยังพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลกระทบจากฝุ่น PM ๒.๕ ต่อสุขภาพของประชาชน ในปี ๒๕๖๖ พบผู้ป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับปัญหามลพิษ

๔) การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยุคใหม่ในไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้น

ไตรมาสสี่ ปี ๒๕๖๖ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยุคใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๘ แบ่งเป็นการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๙ ขณะที่การบริโภคบุหรี่ยุคใหม่ลดลง ร้อยละ ๐.๗ สำหรับภาพรวมปี ๒๕๖๖ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยุคใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๘ จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการฟื้นตัวของ การบริโภคและการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ สำหรับ ประเด็นที่ต้องติดตามและให้ความสำคัญ คือ การปรับปรุงโครงสร้างภาษีสรรพสามิตในกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ ที่อาจดึงดูดให้มีการเปิดสถานบันเทิงเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้นักดื่มมีโอกาสเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และการสูบบุหรี่ที่อาจส่งผลกระทบต่อภูมิคุ้มกันโรคของผู้สูบ ซึ่งเพิ่มโอกาสในการติดเชื้อต่าง ๆ ได้ง่าย

๕) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านคดีอาญารวมไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี ๒๕๖๖ ลดลงตามการลดลงของคดียาเสพติด ขณะที่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน และคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ ยังคงเพิ่มสูงขึ้น ด้านการรับแจ้งอุบัติเหตุทางถนนลดลง

ไตรมาสสี่ ปี ๒๕๖๖ คดีอาญารวมมีการรับแจ้งทั้งสิ้น ๑๐๐,๙๙๖ คดี ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๑๐.๕ เนื่องจากการลดลงของคดียาเสพติดร้อยละ ๑๖.๗ ขณะที่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน และคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๙ และ ๑๕.๑ ตามลำดับ ด้านการรับแจ้งอุบัติเหตุทางถนนลดลง ร้อยละ ๑๑.๔ โดยเป็นการลดลงของผู้เสียชีวิตร้อยละ ๑๓.๙ ผู้บาดเจ็บ ร้อยละ ๑๑.๔ และผู้ทุพพลภาพ ร้อยละ ๒๓.๘ ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ (๑) การถูกกลั่นแกล้ง (Bully) ในสถานศึกษา จากผลการสำรวจของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ในปี ๒๕๖๖ พบว่า เด็กและเยาวชน เคยถูกกลั่นแกล้งร้อยละ ๔๔.๒ ซึ่งเกิดขึ้นในโรงเรียนมากถึงร้อยละ ๘๖.๙ นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กที่ถูกกลั่นแกล้ง เคยคิดแค้นคั่นกว่าร้อยละ ๔๒.๘๖ (๒) การใช้โปรแกรม AI สร้างเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะเว็บไซต์ “Deepnude Nudify” ที่อัปโหลดภาพถ่ายบุคคลเข้าสู่เว็บไซต์ และใช้ AI สร้างรูปภาพอนาจารขึ้น และ (๓) ความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของผู้สูงอายุที่มีใบขับขี่ตลอดชีพ เนื่องจากเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายจากปัญหาด้านสุขภาพ อาทิ การหมดสติฉับพลัน โรคหลอดเลือดหัวใจ และปัญหาสายตา

๖) การร้องเรียนผ่านสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ลดลง ขณะที่ในภาพรวม ปี ๒๕๖๖ การร้องเรียนของผู้บริโภคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ไตรมาสสี่ ปี ๒๕๖๖ การร้องเรียนด้านสินค้าและบริการผ่าน สคบ. ลดลง จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๕.๒ โดยด้านฉลากสินค้ามีการร้องเรียนสูงสุด และการร้องเรียน ในกิจการโทรคมนาคมผ่านสำนักงาน กสทช. ลดลงร้อยละ ๑๔.๑ ที่ส่วนใหญ่ยังคงมาจากบริการ กลุ่มโทรศัพท์เคลื่อนที่ สำหรับปี ๒๕๖๖ การร้องเรียนโดยรวมเพิ่มร้อยละ ๔๒.๖ ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก สคบ. โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าและบริการและผู้ประกอบการ ประเด็นที่ต้องติดตามและให้ความสำคัญ คือ (๑) ผลกระทบของผู้บริโภคหลังการควบรวมกิจการโทรคมนาคม จากราคาค่าบริการรายเดือนของ โทรศัพท์มือถือปรับตัวเพิ่มขึ้น บางโปรโมชั่นถูกลดนาฬิกาโทร ปัญหาคุณภาพสัญญาณ/สัญญาณอินเทอร์เน็ต สำนักงาน กสทช. ควรมีการทบทวน/เพิ่มเติมแนวทางการกำกับดูแลที่ชัดเจนและเข้มข้นมากขึ้น อาทิ

การกำหนดเพดาน/ควบคุมราคาของอัตราค่าบริการเฉลี่ยที่เหมาะสม ตลอดจนมีมาตรการส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่อย่างจริงจัง และ (๒) สินค้าปลอมและสินค้าไม่ได้มาตรฐานระบาดในท้องตลาด จากรายงานการแจ้งความทางออนไลน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ พบว่า เกือบร้อยละ ๕๐ ของคดีทั้งหมด ๑๗๗,๖๕๒ เรื่อง เป็นเรื่องถูกหลอกลวงให้ซื้อขายสินค้าหรือบริการมากที่สุด โดยเฉพาะปัญหาสินค้าปลอม และสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน ผู้บริโภคควรระมัดระวัง/หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าที่ราคาถูกผิดปกติหรือมาจากร้านค้า/แหล่งที่มาที่ไม่น่าเชื่อถือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสาธารณสุข และด้านสืบสวนต้องให้ข้อมูลและความรู้แก่ผู้บริโภค ตลอดจนตรวจสอบแหล่งผลิต จำหน่าย และนำเข้าสินค้าอย่างเข้มงวดมากขึ้น

๓.๒ สถานการณ์ทางสังคมที่สำคัญ

๑) Influencer : เมื่อทุกคนในสังคมล้วนเป็นสื่อ

ข้อมูลจาก Nielsen ในปี ๒๕๖๕ พบว่า ประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีจำนวน Influencer รวมกันมากถึง ๑๓.๕ ล้านคน โดยประเทศไทยมีจำนวนกว่า ๒ ล้านคน เป็นอันดับสองรองจากอินโดนีเซีย การขยายตัวของ Influencer ส่วนหนึ่งมาจากการเป็นช่องทางสร้างรายได้ ทั้งจากการโฆษณาหรือรีวิวสินค้า โดยในปี ๒๕๖๖ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับทั่วโลกถึง ๑๙.๐๑ พันล้านเหรียญสหรัฐ และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น ๑๔๐.๓๓ พันล้านเหรียญสหรัฐ ภายในปี ๒๕๗๓ หรือเพิ่มขึ้นเกือบ ๗.๔ เท่า ภายใน ๗ ปี สำหรับไทย Influencer ได้รับความสนใจจากคนจำนวนมาก เนื่องจากสามารถสร้างรายได้ได้ค่อนข้างสูง เฉลี่ยตั้งแต่ ๘๐๐ - ๗๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อโพสต์ การแข่งขันผลิต Content และการให้ความสำคัญกับ Engagement ของ Influencer มักมีการสร้าง Content ให้เป็นกระแส โดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสังคมหลายประการ อาทิ การนำเสนอข้อมูลที่ไม่เป็นความจริง การเผยแพร่ข่าวปลอมหรือข้อมูลที่ไม่ได้รับการตรวจสอบ การชักจูงหรือชวนเชื่อที่ผิดกฎหมาย อาทิ การโฆษณาเว็บพนันออนไลน์ผ่าน Influencer ที่มีผู้ได้รับผลกระทบแล้วกว่า ๑ ล้านคน การละเมิดสิทธิ พบว่า Influencer บางรายมีการเสนอข่าวอาชญากรรมราวกับละคร โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้เสียหาย ครอบครัว หรือบุคคลใกล้ชิด มีการทำข่าวโดยใช้ภาพบุคคลหรือวิดีโอของผู้อื่นมาตัดต่อลง Content ของตน โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่มีการอ้างอิงแหล่งที่มา เนื้อหาบางประเภทแม้ไม่ได้เป็นการกระทำผิดกฎหมายแต่อาจนำไปสู่การสร้างค่านิยมที่ผิดต่อสังคม อาทิ Content “การอวดความร่ำรวย” จากการศึกษาของวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า กลุ่ม Gen Z ร้อยละ ๗๔.๘ เป็นผู้ที่ชอบแสดงตัวตนในรูปแบบนี้มากที่สุด หรือการนำเสนอภาพบุคคลที่ได้รับการปรับแต่งให้ดูดี จนกลายเป็นมาตรฐานความงามที่ไม่แท้จริง ซึ่งอาจสร้างค่านิยมที่ผิดให้กับเด็กและเยาวชนในสังคม และอาจกระทบต่อการก่อหนี้เพื่อนำมาซื้อสินค้าและบริการ

ในต่างประเทศเริ่มมีการออกกฎหมายเฉพาะ Influencer อย่างชัดเจน เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ออกระเบียบห้ามเผยแพร่เนื้อหาในลักษณะอวดความร่ำรวย และการใช้ชีวิตแบบกินหรูอยู่สบายเกินจริง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ กำหนดให้ Influencer ต้องจดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตจากสภาสื่อแห่งชาติ (NMC) เพื่อป้องกันการโฆษณาที่ผิดกฎหมาย นอร์เวย์ และสหราชอาณาจักร กำหนดให้ Influencer แจ้งรายละเอียดภาพบุคคลที่ใช้สำหรับการขายและโฆษณาบนโซเชียลมีเดีย พร้อมแสดงเครื่องหมายกำกับ เพื่อลดปัญหาความกดดันทางสังคมต่อมาตรฐานความงามที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนสำหรับประเทศไทย มีกฎหมายควบคุม อาทิ พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ รวมทั้งอยู่ระหว่างพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรม และมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน พ.ศ. .... ที่มีความพยายามปรับปรุงการกำกับ

ดูแลการนำเสนอข้อมูลให้เท่าทันสื่อปัจจุบัน แต่ยังไม่มีการระเบียบสำหรับกลุ่ม Influencer อย่างชัดเจน นอกจากนี้ แนวทางการกำกับดูแลส่วนใหญ่เน้นไปที่การตรวจสอบ เฝ้าระวังการนำเสนอ และการดักเตือน/ แก่ไข ซึ่งหากไทยจะขยายการกำกับดูแลให้ครอบคลุมกลุ่ม Influencer อาจต้องทบทวนการกำหนดนิยามของสื่อออนไลน์ให้มีความชัดเจนมากขึ้น รวมถึงแนวทางการกำกับดูแลที่สอดคล้องกับการผลิตเนื้อหาของสื่อ กลุ่มต่าง ๆ โดยอาจศึกษาจากกรณีตัวอย่างของกฎหมายและมาตรการของต่างประเทศ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทสังคมต่อไป

๒) การกระทำผิดของเด็ก (Juvenile Delinquency) : เจาะเหตุพฤติกรรม เพื่อป้องกันความรุนแรง

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ เด็กและเยาวชนก่อคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงร้อยละ ๕๘.๗ ประกอบกับมีการใช้อาวุธเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ ๙๒.๑ ซึ่งผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยร้อยละ ๘๐ เป็นเยาวชนที่มีอายุ ๑๕ - ๑๗ ปี และร้อยละ ๒๐ เป็นเด็กอายุ ๑๑ - ๑๔ ปี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งหลายกรณีนำไปสู่ความสูญเสียที่กระทบสังคมในวงกว้าง โดยสาเหตุ/ปัจจัยที่เด็กและเยาวชนก่อความรุนแรง แบ่งออกได้เป็น ๕ ปัจจัย คือ (๑) ปัญหาความเปราะบางของสถาบันครอบครัวทั้งที่มาจากไม่ได้อยู่กับพ่อแม่และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะการลงโทษ/สั่งสอนโดยใช้ความรุนแรง ที่ทำให้เกิดบาดแผลทางจิตใจ (๒) ปัญหาสังคมเพื่อนที่ไม่ดี จากความต้องการการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน รวมทั้งการถูกบูลลี่ (๓) การอยู่อาศัยในแหล่งชุมชนที่มีปัญหา โดยเฉพาะแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติด แหล่งที่มีการรวมตัวมั่วสุม แหล่งที่มีการทะเลาะวิวาทส่งเสียงดังเป็นประจำ (๔) ปัญหาการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย อาทิ กลุ่มสังคมออนไลน์ที่ผิดกฎหมาย เกมที่มีเนื้อหารุนแรง ซึ่งอาจทำให้เด็กซึมซับความรุนแรงไปโดยที่ไม่รู้ตัวและเกิดพฤติกรรมเลียนแบบตามมาได้ และ (๕) ปัญหาทางจิตเวช หรือการใช้ยาเสพติด โดยพฤติกรรมความรุนแรงบางประเภทมีสาเหตุมาจากอาการทางจิตเวชได้ อาทิ โรคนุคลิกภาพแปรปรวน โรคพฤติกรรมเกราะ โรคไซโคพาท ซึ่งหากไม่ได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกต้องและต่อเนื่องอาจนำไปสู่การก่ออาชญากรรมรุนแรงมากขึ้นได้ โดยสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เป็นโรคจิตเวช คือ การใช้ยาเสพติด จากปัจจัยดังกล่าวนี้ การแก้ปัญหาทุกคนต้องร่วมกันป้องกัน

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนี้ ๑) ความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม โดยเฉพาะ (๑) สถาบันครอบครัว ด้วยการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว และการอบรมสั่งสอนด้วยเหตุผลแทนการใช้ความรุนแรง (๒) สถาบันการศึกษา โดยบุคลากรครูต้องใส่ใจและสอดส่องปัญหาการใช้ความรุนแรงของเด็กให้มากขึ้น อาทิ การสอดแทรกกระบวนการยับยั้งชั่งใจ การรู้เท่าทันตนเอง และการควบคุมอารมณ์ ไว้ในวิชาเรียน และ (๓) ชุมชน โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการสร้างชุมชนปลอดภัย ๒) ความครอบคลุมและต่อเนื่องในการคัดกรองสุขภาพจิตในเด็กและเยาวชน เพื่อที่ ทำให้ได้รับการประเมินสุขภาพจิต ตลอดจนการดูแลและส่งต่อการรักษาได้อย่างทันท่วงที และ ๓) การเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อให้กับเด็กและเยาวชน รวมถึงการสร้างความตระหนักให้กับผู้ปกครองและสังคมในการเฝ้าระวังสื่อที่มีผลกระทบต่อเด็ก ตลอดจนผู้ผลิตสื่อจำเป็นต้องให้ความรู้ รวมทั้งร่วมเฝ้าระวังสื่อที่ไม่เหมาะสมบนโลกออนไลน์ไม่ให้ถูกผลิตซ้ำ

๓) เพิ่มประสิทธิภาพข่าวไทย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ข่าวถือเป็นสินค้าเกษตรที่ไทยสามารถสร้างรายได้จากการส่งออกได้มากกว่าแสนล้านบาทต่อปี แต่ชาวนากลับเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน และมีปัญหาความยากจน รวมทั้ง

ยังเป็นอาชีพที่รัฐอุดหนุน ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาในหลายด้าน ได้แก่ ด้านราคา จากราคาข้าวที่มีความผันผวน ทำให้เกษตรกรไม่สามารถวางแผนการผลิตได้ รวมทั้งบางส่วนยังถูกกดราคาจากผู้รับซื้อ ด้านต้นทุน จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ พบว่า ต้นทุนการผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ ต่อปี โดยเฉพาะปุ๋ยที่ราคาปรับตัวเพิ่มขึ้นมาก โดยปี ๒๕๖๕ ราคาปุ๋ยสูตรสำคัญเพิ่มขึ้นมากกว่า ๑.๔ เท่า ขณะที่การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ยังมีปัญหา เนื่องจากไม่สามารถควบคุมคุณค่าทางธาตุอาหาร รวมทั้ง ยังมีข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ และด้านผลผลิต โดยผลผลิตต่อไร่ของข้าวไทยอยู่ในระดับต่ำ ในปีเพาะปลูก ๒๕๖๔/๒๕๖๕ โดยผลผลิตต่อไร่ของไทยอยู่ที่ ๓๑๑ กิโลกรัม ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลกกว่า ๑.๕ เท่า และระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕ ผลผลิตต่อไร่ของข้าวนาปีหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๐.๕ ต่อปี ซึ่งการลดลงของผลผลิตต่อไร่ ส่วนหนึ่งเกิดจาก ๑) การขาดเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ และการพัฒนาพันธุ์ข้าวไม่ต่อเนื่อง โดยปีการผลิต ๒๕๖๖/๒๕๖๗ สามารถผลิตได้ ๗.๒ แสนตัน ต่างจากความต้องการใช้ที่มีมากถึง ๑.๔ ล้านตัน ทำให้ชาวนาต้องนำเมล็ดพันธุ์ที่เก็บไว้เอง และมีระดับความงอกต่ำมาใช้แทน ๒) การพัฒนาพันธุ์ข้าวได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อย โดยงบประมาณสำหรับการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ อยู่ที่ ๒๒๕.๑ ล้านบาทต่อปี และมีแนวโน้มลดลง ๓) การเพาะปลูกข้าวจำนวนมากอยู่ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม จากข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดินในปี ๒๕๖๕ พบว่า มีข้าวที่ปลูกในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมเล็กน้อย หรือไม่เหมาะสมถึง ๒๓.๙ ล้านไร่ ขณะเดียวกัน พื้นที่นาส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน โดยมีพื้นที่นาที่อยู่ในเขตชลประทานมีเพียงร้อยละ ๒๓.๐ ลดลงจากร้อยละ ๓๓.๔ ในปี ๒๕๕๗ และ ๔) เกษตรกรยังนำเทคโนโลยีมาใช้ไม่มาก รวมทั้งชาวยังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้ผลผลิตเสียหายทุกปีอีกด้วย

ดังนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการยกระดับผลิตภาพการปลูกข้าว และคุณภาพชีวิตเกษตรกร คือ ๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ และการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ เพื่อเป็นกลไกสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร ๒) ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวอย่างต่อเนื่อง และยกระดับประสิทธิภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพในการเพาะปลูกให้มากขึ้น ๓) ส่งเสริมการลดการใช้ปุ๋ยเคมี โดยเน้นการบำรุงดินหรือการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ที่มีราคาต่ำกว่า ๔) ส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยอาจต้องมีการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิด ธุรกิจ Start up เพื่อสร้างการแข่งขันในตลาดซึ่งจะทำให้ราคาเทคโนโลยีต่ำลง และประชาสัมพันธ์ตัวอย่างการนำเทคโนโลยี รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและองค์ความรู้ให้กับเกษตรกร ๕) ให้ความรู้การเพาะปลูกให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ๖) พัฒนาระบบประกันภัยพิบัติทางการเกษตร เพื่อให้ความคุ้มครองความเสียหายทางเกษตรจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและยกระดับให้เป็นเครื่องมือสนับสนุนกระบวนการผลิตของภาคเกษตร และ ๗) ควรพิจารณาการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชมูลค่าสูงชนิดอื่นทดแทนการปลูกข้าวที่สอดคล้องกับการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri - Map) และสภาพภูมิสังคมในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกิดการผลิตที่เหมาะสมกับพื้นที่ รวมทั้งการสนับสนุนการทำเกษตรผสมผสานเพื่อลดความเสี่ยงด้านรายได้จากราคาข้าวด้วยการเพิ่มความหลากหลายของผลผลิตในไร่นา

๓.๓ บทความ “พลิกมุม PISA ปัจจัยที่กระทบต่อคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของเด็กไทย”

การศึกษาของไทยเริ่มส่งสัญญาณเข้าขั้นวิกฤต สะท้อนจากตัวชี้วัดทางการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ โดยเฉพาะผลคะแนน PISA ที่ถือเป็นการประเมินสมรรถนะนักเรียนที่มีอายุ ๑๕ ปีทั่วโลก ใน ๓ ด้าน คือ การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งถือเป็นการประเมินนักเรียนที่ใหญ่ที่สุด และมีอิทธิพลต่อการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาของหลายประเทศ

ภาพรวมผลคะแนน PISA ปี ๒๕๖๕ พบว่า ทั่วโลกมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑ ส่วนหนึ่งเกิดจากผลกระทบของ COVID-๑๙ และเมื่อพิจารณาคะแนนคณิตศาสตร์ ซึ่งในปี ๒๕๖๕ ถูกนำมาวิเคราะห์เชิงลึก พบว่า ประเทศที่มีคะแนนคณิตศาสตร์สูงสุด ๕ อันดับแรกอยู่ในภูมิภาคเอเชียทั้งหมด ขณะที่ประเทศสมาชิก OECD กลับมีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำกว่าทั้ง ๓ ด้าน สำหรับประเทศไทย คะแนนเฉลี่ยทั้ง ๓ ด้านต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ OECD และเป็นคะแนนที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่ที่มีการเข้าร่วมการประเมิน นอกจากนี้ โรงเรียนเน้นวิทยาศาสตร์ และกลุ่มโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยยังเป็นกลุ่มโรงเรียนที่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ OECD อีกทั้ง เด็กจนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเด็กในครัวเรือนฐานะดี แต่ไม่ใช่เด็กจนทุกคนจะได้คะแนนต่ำ โดยเด็กกลุ่มนี้ร้อยละ ๑๕ เป็นนักเรียนกลุ่มข้างเผือก หรือมีคะแนนคณิตศาสตร์อยู่ในกลุ่มบนสุดของประเทศ (Percentile ที่ ๗๕ ขึ้นไป)

ทั้งนี้ นอกเหนือจากผลการประเมินของ PISA ข้างต้น ยังพบปัญหาเชิงโครงสร้างและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและคุณภาพการศึกษาของเด็ก ดังนี้ ๑) ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ โดยไทยมีสัดส่วนเด็กไทยที่ไม่ได้ทานอาหารครบทุกมื้อเนื่องจากไม่มีเงินเพียงพอสูงเป็นอันดับ ๖ จาก ๘๐ กว่าประเทศที่เข้าร่วมทดสอบ ขณะเดียวกันครอบครัวที่มีรายได้น้อย มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการเรียนของเด็กได้อย่างจำกัด และน้อยกว่าเด็กในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี สะท้อนจากอัตราการเรียนสุทธิตระดับปริญญาตรี ปี ๒๕๖๕ ของเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำที่สุด (Decile ที่ ๑) ที่อยู่ในระดับต่ำ ๒) การกระจายทรัพยากรทางการศึกษามีความแตกต่างกันตามขนาดโรงเรียนและสังกัด ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่กลุ่มโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งมีขนาดเล็กและอยู่ในพื้นที่ห่างไกล มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง ๓ ด้านต่ำกว่ากลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนหนึ่งเกิดจากการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐตามขนาดโรงเรียน รวมถึงการจัดสรรบุคลากรครูที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการจริง ๓) บทบาทของครอบครัวที่น้อยลง โดยผู้ปกครองไทยรับรู้ผลการเรียนของบุตรหลานน้อยเป็นอันดับ ๓ จากประเทศทั้งหมดที่เข้าร่วมทดสอบ รวมทั้งสัดส่วนเด็กไทยที่ครอบครัวมีการสอบถามถึงกิจกรรมที่ทำในโรงเรียนในแต่ละวัน อย่างน้อย ๑ - ๒ ครั้งต่อสัปดาห์ ยังอยู่ในระดับต่ำที่สุดเป็นอันดับ ๒ ซึ่งความใส่ใจของผู้ปกครองถือเป็นรากฐานสำคัญที่สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้และทัศนคติของเด็ก ๔) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กลดลงเมื่อเทียบกับผลสำรวจปี ๒๕๕๕ ส่วนหนึ่งเกิดจากภาระงานของครูไทยที่มีจำนวนมาก อาทิ การจัดทำรายงานเพื่อใช้เลื่อนตำแหน่ง โดยการศึกษาของ OECD พบว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และความรูสึกถึงการเป็นส่วนหนึ่งในโรงเรียน จะส่งผลสัมฤทธิ์การเรียน ความเป็นอยู่ และทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนดีขึ้น ๕) ความปลอดภัยของนักเรียน โดยเด็กไทยมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่โรงเรียนสูงเป็นอันดับ ๔ จาก ๗๕ ประเทศที่เข้าร่วมทดสอบ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่พบว่า เด็กกำลังเผชิญกับความเสี่ยงและการไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร โดยเฉพาะจากบุคลากรในสถานศึกษา ขณะเดียวกันเด็กยังมีโอกาสเผชิญกับอันตรายอื่น ๆ อาทิ การก่ออาชญากรรมในโรงเรียน นอกจากนี้ เด็กไทยมากกว่า ๑ ใน ๓ ยังถูกกลั่นแกล้งหรือบูลลี่ในสถานศึกษาอีกด้วย และ ๖) สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยเด็กไทยเกือบ ๓ ใน ๔ ระบุว่าบรรยากาศในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ อาทิ มีเสียงรบกวนและความวุ่นวายหรือถูกรบกวนจากการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล โดยสาเหตุที่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาด้านบุคลากร สอดคล้องกับผลการสำรวจเยาวชนในปี ๒๕๖๕ ของ คัด for คิดส์ ที่พบว่า นักเรียนบางส่วนเคยเผชิญปัญหา อาทิ ครูไม่เปิดกว้างต่อความคิดเห็นที่แตกต่าง หรือสื่อการสอนล้าสมัย

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษารวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาดังนี้ ๑) สถานศึกษาต้องได้รับการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่เสมอภาค โดยควรพิจารณาเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณและบุคลากรครูตามความต้องการและบริบทของสถานศึกษาร่วมด้วย ๒) ภาครัฐต้องส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษา

ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับผู้เรียน และมีกลไกรองรับเมื่อเด็กหลุดออกนอกระบบ โดยควรสนับสนุนให้สถานศึกษามีการดำเนินการหลักสูตรฐานสมรรถนะได้อย่างเต็มศักยภาพและมีความยืดหยุ่นในการจัดทำหลักสูตร รวมถึงใช้กลไกการเพิ่มโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น อาทิ ขยายบทบาทของ กสศ. นอกจากนี้ ต้องมีกลไกในการค้นหาและนำเด็กที่หลุดออกนอกระบบการศึกษาให้กลับเข้าสู่ระบบ ควบคู่กับการจัดทำฐานข้อมูลเด็กนอกระบบ โดยอาจอาศัยกลไกระดับพื้นที่ในการติดตามดูแลเด็กที่หลุดออกจากระบบ ๓) การปรับสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นพื้นที่ปลอดภัย โดยการมีพื้นที่การรับฟังความคิดเห็น ส่งเสริมบทบาท การมีส่วนร่วม และสร้างบรรยากาศให้เด็กรู้สึกไว้วางใจและมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการและการอบรมแก่บุคลากร และต้องมีการหารือระหว่างครูและนักเรียนเพื่อกำหนดข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน รวมถึงต้องมีเครื่องมือประเมิน/ปรับปรุงกระบวนการทำงานร่วมกัน และ ๔) การสนับสนุนให้ครอบครัวมีบทบาทในการดูแลเด็กร่วมกับสถานศึกษา โดยมีพื้นที่การสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็ก ครู ในการพูดคุยเรื่องเรียน ความต้องการ พฤติกรรม ศักยภาพ และโรงเรียนควรมีข้อมูลของนักเรียนเพียงพอในการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายคน ตามสภาพปัญหา อีกทั้งต้องสังเกตความผิดปกติ และไม่ปล่อยให้เด็กเผชิญปัญหาเพียงลำพัง

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลและข้อสังเกตจากรายงานไปใช้ในการติดตามสถานการณ์ และหาแนวทางแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้น

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๘. ข้อเสนอของ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

สศช. ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม

ปี ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายดนุชา พิชยนันท์)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๓๖๐๑
โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๒๘๐๓
E-mail: Suphannada@nesdc.go.th

สิ่งที่ส่งมาด้วย

